

HILSEN FRA PRÆSTEN

**Manuskript til Vadehavspastoratets Facebook-video fra 18. marts 2020
Af sognepræst Michael H.N. Nielsen**

Goddag, alle sammen. Jeg står herovre i Vester Vedsted Kirke, og som I jo nok kan regne ud, så er der ikke andre end mig herinde – dels fordi det er en ganske almindelig onsdag, hvor der sjældent er ret mange herinde, men jo også fordi omstændighederne i øjeblikket er sådan, som de er.

Corona-virussen får i de her dage direkte indflydelse på vores allesammens hverdag og vores allesammens planer. Vi har alle fået besked fra politikerne og fra dronningen om så vidt muligt at gå i isolation – så vidt muligt ikke at omgås andre end dem, vi deler husstand med. Og jeg har i dag måttet give forældrene til mine konfirmander besked om, at konfirmationerne ikke kan afholdes på de planlagte datoer her i foråret. De må udskydes til efter pinse.

Det er underligt at stå i en verden, hvor alting ser ud, som det plejer, når man kigger ud ad vinduet, men hvor ingenting *er*, som det plejer. Den fornemmelse sidder vi nok alle sammen med, vil jeg tro. Vi er ikke de første i verdenshistorien, der har siddet med den fornemmelse, og vi bliver heller ikke de sidste. Men det bliver det ikke sjovere af, mens vi selv er i det.

I øjeblikket er situationen den, at vi skal passe på hinanden. Og det gør vi ved at passe på os selv. Dét er de rammer, som vi har at leve inden for indtil videre. Og for nogle af os føles de rammer meget snævre. Det er ikke muligt at leve sådan, som vi plejer eller sådan, som vi gerne vil. Men vi er nødt til hver især at få tilværelsen til at fungere inden for de rammer, som der nu engang er. Vi har ikke noget valg.

Der er et bibelsted, som jeg vil dele med jer. Det er fra apostlen Paulus, og det er hentet fra dels Galaterbrevet, dels Kolossenserbrevet. Det lyder sådan her:

“Bær hinandens byrder, således opfylder I Kristi lov. Ifør jer da, som Guds udvalgte, hellige og elskede, inderlig barmhjertighed, godhed, ydmyghed, mildhed, tålmodighed. Bær over med hinanden og tilgiv hinanden, hvis den ene har noget at bebrejde den anden. Som Herren tilgav jer, skal I også gøre. Men over alt dette skal I iføre jer kærligheden, som er fuldkommenhedens bånd.” (Gal 13,2; Kol 3,12–14)

Hvis nogle af jer synes, dét skriftsted lyder bekendt, så er det nok, fordi det bliver læst højt af præsten, hver gang der er en vielse i kirken. Men da Paulus i sin tid skrev det her, da skrev han det faktisk ikke til forelskede par, der stod foran at skulle blive gift med hinanden. Han skrev det til mennesker, der gik i kirke sammen og boede i det samme lokalsamfund – og som skulle have livet med hinanden til at fungere. Han skrev det med andre ord til sådan nogle som os.

Vi skal bære hinandens byrder. Vi skal gøre det her så nemt for hinanden som overhovedet muligt. Dét skal vi gøre over for dem, vi bor i husstand sammen med; over for dem, vi bor i lokalsamfund sammen med; og over for dem, vi bor i land sammen med. Vi skal tage hensyn til hinanden. Først og fremmest skal vi tage hensyn til dem, som ikke kan tåle at blive smittet. Og vi skal bære over med hinanden og være tålmodige med hinanden. Fordi, din mand eller kone eller far eller mor eller dit barn eller din søster eller din bror vil indimellem sige og gøre noget, der irriterer dig. Dem, du holder kontakt med via telefonen eller skriver med over e-mail eller mødes med på de sociale medier, vil indimellem irritere dig. Og du vil også indimellem selv komme til at gøre noget, der irriterer andre. Vi *skal* alle bære over med hinanden, og i den her tid skal vi gøre det lidt mere end normalt.

Det hjælper Gud os med. Vi står ikke helt alene med den her opgave. Gud låner os noget af sin styrke. Nu vil jeg folde hænderne og bede Fadervor, og I er velkommen til at bede med derhjemme, når I ser den her video.

Fader vor, du som er i himlene!
Helliget blive dit navn,
komme dit rige,
ske din vilje
som i himlen således også på jorden;
giv os i dag vort daglige brød,
og forlad os vor skyld, som også vi forlader vore skyldnere,
og led os ikke ind i fristelse,
men fri os fra det onde.
For dit er Riget og magten og æren i evighed!
Amen.

Jeg vil ønske alt det bedste for alle jer derude, og jeg glæder mig til at se jer igen, så snart omstændighederne tillader det.

*Vor Herre Jesu Kristi nåde
og Guds kærlighed
og Helligåndens fællesskab
være med os alle! Amen.*